

SFS 1999:375

Utkom från trycket
den 11 juni 1999

Förordning om ändring i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken;

utfärdad den 27 maj 1999.

Regeringen föreskriver att 8 kap. 1 och 2 §§ och 9 kap. 1 § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken skall ha följande lydelse.

8 kap.

1 § I ärenden om ansökan om tillstånd till miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap. miljöbalken är sökanden skyldig att ersätta länsstyrelsens kostnader enligt 19 kap. 4 och 5 §§ miljöbalken för sakkunniga som har tillkallats av länsstyrelsen, för lokaler för sammanträden, för kungörelser i ärendet samt för aktförvarare.

Motsvarande betalningsskyldighet gäller i ärenden enligt 10 kap. miljöbalken för den som enligt 10 kap. 11 § miljöbalken är kostnadsansvarig för utredning beträffande miljöriskområden.

Sökanden är skyldig att ersätta myndighets kostnad för kungörelser och aktförvarare

1. i ärenden om miljökonsekvensbeskrivning enligt 6 kap. 8 § miljöbalken,
2. i ärenden enligt 7 kap. miljöbalken rörande ansökan om tillstånd eller dispens, samt
3. i ärenden om markavvattnings enligt 11 kap. 13 eller 14 § miljöbalken.

På begäran av myndigheten skall förskott på ersättningen betalas.

Bestämmelser om skyldighet för sökanden att ersätta en miljödomstols kostnader för kungörelser m.m. finns i 25 kap. 8 § miljöbalken.

2 § En myndighets kostnader för provtagning och undersökning av prov i samband med tillsyn i fråga om kemiska produkter, biotekniska organismer och varor enligt 14 kap. miljöbalken samt avfall enligt 15 kap. miljöbalken skall ersättas av den vars verksamhet provtagningen avser.

De myndigheter som enligt förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken har ett centralt ansvar för tillsynsvägledning, får inom sina ansvarsområden meddela närmare föreskrifter om i vilken utsträckning och enligt vilka villkor kostnaderna skall ersättas.

En verksamhetsutövare är skyldig att ersätta länsstyrelsens kostnader för sådan besiktning som avses i 26 kap. 8 § miljöbalken.

Bestämmelser i övrigt om en verksamhetsutövars skyldighet att betala undersökningskostnader m.m. finns i 26 kap. 22 § miljöbalken.

9 kap.

1 § För avgifter enligt 1–8 kap. gäller bestämmelserna i 10–12 §§ avgiftsförordningen (1992:191) om inte annat är föreskrivet.

Annan avgift än ansökningsavgift skall betalas efter debitering av myndigheten. I avgiftsförordningen finns bestämmelser om redovisning av avgifter.

Har en avgift enligt denna förordning fördelats på två eller flera betalningstillfällen, skall ränta enligt vad som föreskrivs i fråga om statens utlåningsränta betalas på de delbelopp för vilka betalningsuppskov har medgetts.

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i beslutet, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. Bestämmelser om betalningsanstånd finns i förordningen (1993:1138) om hantering av statliga fordringar.

Bestämmelser om avgifter vid miljödomstol finns även i förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

På regeringens vägnar

KJELL LARSSON

Kathrin Flossing
(Miljödepartementet)